

Predfestivalnsko ogrevanje

Festivalski del Animateke se začena z jutrišnjo projekcijo predfestivalnske premiere celovečernega filma *Kirikou in divje živali* (na sliki prizor iz filma), ki je svojevrstno nadaljevanje izjemno uspešnega filma *Kirikou in čarovnica*.

Špela Standeker

Ljubljana – V ponedeljek, 3. decembra, bo vrata odprl mednarodni festival animiranega filma *Animateka*, ki bo v prihodnjem tednu ponudil projekcije več kot 300 kratkometražnih animiranih filmov. Ideja za festival se je porodila iz redne kinotečne mesečne serije, ki je z leti pridobila številno in raznoliko občinstvo, kar je organizatorje spodbudilo, da so stik z animiranim filmom obogatili z vsakoletnim festivalom. Posebnost festivala je predvsem geografska usmeritev tekmovalnega programa na produkcijo vzhodne in srednje Evrope, ki ostaja kljub dolgi tradiciji in visoki kakovosti na preostalih mednarodnih festivalih skoraj prezrta. Ob dejstvu, da *Animateka* postaja vse bolj pomembna referenčna točka v krogu mednarodnih festivalov, je pomembna predvsem zato, ker zapolnjuje vrzel pri spremljanju sodobne produkcije animacije pri nas, saj razen nekaj dni na leto, ko poteka festival, to skoraj ni mogoče. Prav to je bil tudi eden od razlogov, da je *Animateka* oblikovala vzgajno-izobraževalni program Slon, s katerim želi animirani film približati čim širšemu krogu ljudi.

Festivalski del tega programa se začena z jutrišnjo projekcijo pred-

festivalnske premiere celovečernega filma *Kirikou in divje živali*, ki je svojevrstno nadaljevanje izjemno uspešnega filma *Kirikou in čarovnica*. Prav s slednjim je francoski režiser **Michel Ozelot** začel trend uspešnih neodvisnih produkcij dolgometražnih animiranih filmov, saj je uspeh njegovega filma tlakoval pot filmom, kot so *Trojčice iz Bellevilla*, *Prerokba žab* in nenazadnje tudi *Persepolis*. Vsi po vrsti so s prepričljivimi zgodbami, svojstveno estetiko in šarmantnimi liki navdušili kritike in gledalce ter ponudili blagodejen kontrapunkt puhlosti animiranih filmov, ki prihajajo iz velikih, predvsem ameriških studiev. Film *Kirikou in čarovnica* sta samo v Franciji videla skoraj dva milijona gledalcev, podoben uspeh je doživel tudi v Španiji, Skandinaviji in na Japonskem. Problemi s predvajanjem so se pojavili na bolj konzervativnih trgih, saj filma kljub uradni oznaki »primeren za vse starosti« televizijske postaje in kinematografi v ZDA in Veliki Britaniji niso uvrstili v reden spored. Razlog je bila golota glavnega junaka, in čeprav so liki stilizirani in je film sam popolnoma neseksualen, so nezakrite ženske prsi in moška torza dali povod, da so nekateri videli več, kot se je videti dalo. Kljub temu je odziv občinstva režiserja prepričal, da se loti nadaljevanja, zato je skupaj z **Bénédictom Galup** napisal scenarij, ki v marsičem

ostaja zvest prvemu delu. Vsebinsko zasnovano pojasni glavni pripovedovalec zgodbe že v uvodni sekvenci, saj razloži, da v prvem filmu ni bilo dovolj časa, da bi povedali vse zgodbe maledga Kirikouja. Poleg junakov in načina pripovedovanja ostaja prepoznavna tudi estetska plat filma, saj so ustvarjalci ohranili značilno 2D-vizualno podobo, ki je v precejšnjem nasprotju s sodobnimi trendi 3D-animacije. Glede na dejstvo, da je Ozelot preživel večino svojega otroštva v zahodni Afriki, ne preseneča, da se estetika filma zgleduje po tamkajšnji arhitekturi, vzorcih in živahnih barvah, bujnost ozadij pa je do neke mere navdihnil tudi francoski slikar **Henri Rousseau** oziroma njegove upodobitve džungle. K ustvarjanju verodostojne atmosfere veliko prispeva tudi glasba, ki jo je napisal kamerunski saksofonist **Manu Dibango**, nekaj pesmi pa je ustvaril tudi **Youssef N'Dour**. Sam režiser je o filmu *Kirikou in divje živali* povedal: »Nisem nameraval narediti še enega Kirikouja, a otrok Kirikou me ni vprašal za mnenje, vsilil se je in nisem imel več besede. To ni nadaljevanje Kirikouja in čarovnice, kjer je naš junak postal moški. Kirikou, ki smo si ga zapomnili, je mali otrok, gol, odločen, živahen, prebrisan in širokosrčen. Šlo je za to, da pokažemo dele njegovega življenja, o katerih nismo imeli časa pripovedovati.«